

ŚWIATŁO ZE ŚWIĄTYNI

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 18 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Wj 25,8-9.40; Hbr 8,1-6; Kpł 16,21.29-34; 23,26-32; Hbr 9,23-28; Dn 7,9-10; Mt 25,1-13; Ap 11,19.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Główną zaś rzeczą w tym, co mówimy, jest to, że mamy takiego arcykapłana, który usiadł po prawicy tronu Majestatu w niebie, jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku, który zbudował Pan, a nie człowiek” (Hbr 8,1-2).

Wkrótce po rozczarowaniu związanym z dniem 22 października 1844 roku niektórzy z uczestników ruchu millerowskiego zrozumieli, że proroctwo dotyczące dwóch tysięcy trzystu dni nie dotyczyło powtórnego przyjścia Jezusa na ziemię, ale oznaczało ważną zmianę w Jego służbie w niebiańskiej świątyni.

Oczyszczenie niebiańskiej świątyni jest wypełnieniem symbolicznego oczyszczenia ziemskiej świątyni. Aby lepiej rozumieć tę ważną prawdę, przyjrzyjmy się temu, jak 7. i 8. rozdział *Księgi Daniela* uzupełniają się nawzajem:

Dn 7	Dn 8
Babilonia	—
Media i Persja	Media i Persja
Grecja	Grecja
Rzym	Rzym
Sąd w niebie	Oczyszczenie niebiańskiej świątyni

To zestawienie wskazuje wyraźnie znaczenie oczyszczenia niebiańskiej świątyni, które jest przedadwentową fazą ostatecznego sądu Bożego. W lekcji tego tygodnia przyjrzymy się służbie Chrystusa w niebie⁶⁶.

⁶⁶ Przeczytaj także rozdział *Spełnione proroctwa, Czym jest świątynia?* oraz *W miejscu najświętszym*, w: Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 241-263.

Przeczytaj Wj 25,8-9.40 oraz Hbr 8,1-6. Jakie dwie świątynie są wymienione w tych wersetach?

Gdy jesienią 1844 roku rozczarowani adwentyści gorliwie studiowali *Pismo Święte*, zrozumieli, że *Biblia* wymienia dwie świątynie — przybytek zbudowany pod kierunkiem Mojżesza na pustyni oraz wielki oryginał znajdujący się w niebie. W *Biblii* słowo *świątynia* odnosi się przede wszystkim do przybytku na pustyni jako symbolu czy typu wskazującego na niebiańskie rzeczy, a po drugie do „prawdziwego przybytku” (Hbr 8,2) w niebie, na który ziemską świątynia wskazywała. Wraz ze śmiercią Chrystusa wykonywanie symbolicznych obrzędów przestało być konieczne. Prawdziwy przybytek w niebie to jedyna świątynia nowego przymierza. Skoro zaś prorocтво z Dn 8,14 wypełniło się w erze nowotestamentowej, to świątynia, której dotyczyło, musi być świątynią nowego przymierza — świątynią niebiańską.

„Gdy w 1844 roku zakończył się okres dwóch tysięcy trzystu dni, świątynia na ziemi nie istniała już od wielu stuleci. Dlatego też prorocтво: »Aż do dwóch tysięcy trzystu wieczorów i poranków. Wtedy świątynia zostanie oczyszczona« (Dn 8,14 UBG), bezsprzecznie odnosi się do świątyni w niebie”⁶⁷.

Świątynia na pustyni była miniaturowym modelem czy wzorcem niebiańskiej świątyni. Rytuły odprawiane w ziemskiej świątyni stanowiły cień Bożego planu zbawienia. Wszystkie ofiary składane w świątyni symbolizowały ofiarę Jezusa na krzyżu Golgoty (zob. J 1,29). Dzięki ofierze Chrystusa zostajemy uwolnieni od potępienia z powodu grzechu i otrzymujemy przebaczenie. Nasza wina zostaje wymazana, gdy przyjmujemy ofiarę Jezusa złożoną za nas i wyznajemy nasze grzechy (zob. 1 J 1,9). Jezus jest nie tylko Barankiem, który umarł za nas, ale także Kapłanem, który żyje dla nas.

W Hbr 7,25 czytamy: „Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi”. On usuwa nasze winy z powodu naszego grzechu i uwalnia nas od mocy grzechu (zob. Rz 8,1-4; 2 Kor 5,21). Jezus pełni dla nas służbę w niebiańskiej świątyni. Dzięki Jego wstawiennictwu panowanie grzechu nad nami zostaje przełamane. Nie jesteśmy już w niewoli naszej grzesznej natury. W Chrystusie jesteśmy wolni od potępienia z powodu grzechu i od dominacji grzechu nad nami. Gdy trzymamy się Chrystusa przez wiarę, mamy pewność zbawienia.

Co znaczy dla ciebie świadomość, że Jezus jest w niebie i pełni służbę dla ciebie jako Pośrednik wstawiający się za tobą? Dlaczego potrzebujesz Pośrednika? Dlaczego prawda o niebiańskiej służbie Chrystusa jest dobrą nowiną?

⁶⁷ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 255.

Przeczytaj Kpł 16,21.29-34; 23,26-32; Hbr 9,23-28. Dlaczego Dzień Pojednania był tak ważny w życiu starożytnych Izraelitów?

Starotestamentowi kapłani pełnili służbę świątynną każdego dnia w roku, ale w Dniu Pojednania, zwanym po hebrajsku *Jom Kippur*, oczy wszystkich Izraelitów były zwrócone na świątynię. 16. i 23. rozdział *Księgi Kapłańskiej* zawiera instrukcje dotyczące rytuału Dnia Pojednania. Cała powszednia aktywność w świątyni ustawała. Wszystkich obowiązywał post. Gdy arcykapłan wchodził przed oblicze Boga w miejscu najświętszym, wierni trwali w serdecznej skrupsze. Zwracali się ku Bogu z pokorą, wyznając swoje grzechy.

Kto nie ukorzył się w Dniu Pojednania, miał być wytracony spośród ludu wybranego (zob. Kpł 23,27.29). W Dniu Pojednania arcykapłan wnosił do świątyni krew kozła wylosowanego dla Pana. Tą krwią kropił wieko skrzyni przy mierza zwane tronem łaski. Następnie pomazywał krwią rogi złotego ołtarza kadzidlanego i brązowego ołtarza całopalnego, symbolicznie oczyszczając w ten sposób całą świątynię. Gdy skończył obrzęd przebłagania, kładł ręce na głowie żywego kozła i wyznawał grzechy Izraelitów. Następnie kozioł ten był wyprowadzany na pustynię i nigdy już nie wracał do obozu (zob. Kpł 16,20-22).

Podczas codziennych obrzędów krew była wnoszona do świątyni i tworzyła tam rejestr grzechów (zob. Jr 17,1), a Bóg brał na siebie odpowiedzialność za ostateczne rozwiązanie problemu grzechu. W Dniu Pojednania te symbolicznie nagromadzone grzechy były wynoszone ze świątyni i przenoszone na głowę kozła dla Azazela symbolizującego szatana jako ostatecznie odpowiedzialnego za problem grzechu.

Kozioł ten był następnie wyprowadzany daleko na pustynię, tak iż po dokonaniu ceremoniału świątynia i lud były oczyszczone z grzechu. W niebiańskiej świątyni Chrystus służy dla nas. Pierwsza część tej służby odpowiadała miejscu świętemu w ziemskiej świątyni, a druga, rozpoczęta w 1844 roku, wraz z końcem proroczego okresu dwóch tysięcy trzystu lat, nawiązuje do rytuału Dnia Pojednania odbywającego się kiedyś w miejscu najświętszym starotestamentowej świątyni.

Na tym sądzie możemy się ostać wyłącznie dzięki Jezusowi, który nas tam reprezentuje. Jesteśmy „usprawiedliwieni Jego sprawiedliwością, w której nie mamy żadnego udziału”⁶⁸. Dzięki Jego sprawiedliwości przypisanej nam jesteśmy w stanie okazać skrupsę i odwrócić się od grzechu. To znaczy, że nie otrzymujemy przyzwolenia na tolerowanie zła ani usprawiedliwienia dla trzymania się grzechu, ale dostajemy możliwość wzrastania w łasce i prowadzenia świętego życia.

Jakie znaczenie ma przesłanie Dnia Pojednania w naszym codziennym życiu? Dlaczego świadomość, że żyjemy w prawdziwym dniu pojednania, powinna wpływać na to, jak żyjemy?

⁶⁸ Ellen G. White, *Życie Jezusa*, wyd. 16, Warszawa 2018, s. 16.

Porównaj Dn 7,9-10 z Ap 14,6-7. Jakie podobieństwo dostrzegasz między tymi dwoma fragmentami *Pisma Świętego*?

Sąd jest jednym z najbardziej znaczących tematów *Biblii*. „Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną — czy dobrą, czy złą” (Koh 12,14). Jezus wskazywał swoim słuchaczom przyszły sąd, gdy „z każdego nieużytecznego słowa, które ludzie wyrzekną, zdadzą sprawę” (Mt 12,36). Apostoł Paweł uczył, że Bóg „ujawni to, co ukryte w ciemności, i objawi zamysły serc” (1 Kor 4,5). Pierwszy z trzech aniołów apokaliptycznych oznajmia, iż „nadeszła godzina sądu [Bożego]” (Ap 14,7).

Przeczytaj Ap 22,10-12. Jaki będzie los ludzkości, gdy Jezus przyjdzie powtórnie? Co zostało oznajmione apostołowi Janowi?

Ponieważ Chrystus przyjdzie z ostateczną odpłatą, wcześniej musi się odbyć sąd, który wykaże, jakiego wyboru dokonali ludzie. Gdy Chrystus przyjdzie powtórnie, nie będzie już więcej szansy nawrócenia. Każdy bowiem już wcześniej otrzyma wystarczające informacje, by podjąć ostateczną i nieodwołalną decyzję za Chrystusem albo przeciwko Niemu.

Przeczytaj Mt 25,1-13. Dlaczego Jezus inaczej potraktuje każdą z tych dwóch grup wierzących?

„Gdy ta część sądu się zakończy, gdy sprawy tych, którzy we wszystkich wiekach wyznawali, że są naśladowcami Chrystusa, zostaną rozpatrzone i rozstrzygnięte, wówczas — i nie wcześniej — okres badania zakończy się i zamkną się drzwi miłosierdzia. W ten sposób, dzięki jednemu krótkiemu zdaniu: »Te, które były gotowe, weszły z nim na wesele i zamknięto drzwi« (Mt 25,10), zostajemy przeniesieni od końcowej części służby Chrystusa do czasu, gdy wielkie dzieło dla zbawienia człowieka zostanie zakończone”⁶⁹.

Nie musimy bać się sądu. Dzięki Chrystusowi możemy otrzymać przebaczenie, wolność od winy, moc do pobożnego życia i ostateczne zwycięstwo.

⁶⁹ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 262.

Przeczytaj Hbr 4,14-16; 10,19-22. Jakie zapewnienie i Boże zaproszenie kierują do nas te wersety?

W *Liście do Hebrajczyków* Paweł wzywa współwierzących, by wytrwali, przychodzili z ufną odwagą, nie ustawali i patrzyli przez wiarę na Jezusa, naszego Wielkiego Arcykapłana. W Jezusie mamy wszystko, czego potrzebujemy. Przez wiarę możemy wejść do niebiańskiej świątyni „drogą nową i żywą” (Hbr 10,20), przygotowaną dla nas przez Jezusa.

Spojrząwszy na dziedziniec ziemskiej świątyni, widzimy tam *krew* na rogach ołtarza całopalnego. W miejscu świętym widzimy *krew* na rogach złotego ołtarza kadzidlanego. Widzimy też *krew* na zasłonie przed tronem łaski.

Krew Jezusa wskazuje drogę. W Nim jest nasza nadzieja, gdyż tylko dzięki przebaczeniu i zgładzeniu grzechów dokonanemu przez Jezusa możemy zostać pojednani z Bogiem. Miłosierdzie Boga jest nieskończone, ale taka też jest Jego sprawiedliwość, a ta nie mogłaby przyjąć ofiary Chrystusa za nasze grzechy, gdyby Jezus nie gwarantował nie tylko przebaczenia, ale także i wymaniania naszych grzechów.

Przeczytaj Ap 11,19. Jakie jest znaczenie tej wizji w kontekście wielkiego boju? Jak wskazuje ona na nierozzerwalne powiązanie prawa z ewangelią?

Tam, w oślepiającej jasności chwały obecności Boga w sali tronowej wszechświata, u podstawy tronu Boga widzimy prawo Boże — skrzynię przymierza. W miejscu najświętszym objawiają się sprawiedliwość i miłosierdzie Boga. Żadna ziemska moc nie może zmienić prawa Bożego, między innymi dlatego, że jest ono chronione w skrzyni przymierza w niebie. W Hbr 8,10 czytamy: „Takie zaś jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po upływie owych dni, mówi Pan: Prawa moje włożę w ich umysły i na sercach ich wypiszę je, i będę im Bogiem, a oni będą mi ludem”. Wchodząc przez wiarę do niebiańskiej świątyni, znajdujemy przebaczenie grzechów i moc do życia w posłuszeństwie dzięki Chrystusowi, który umarł za nas i wpisuje prawo Boże w nasze serca. Jezus zbawia nas „na zawsze” (Hbr 7,25). Jezus zbawia nas zupełnie i kompletnie — od kary za grzech i od mocy grzechu.

Dlaczego wstawiennictwo Jezusa jest dobrą nowiną? Jaką nadzieję mielibyśmy bez ewangelii, stojąc wobec prawa Bożego jako normy sprawiedliwości?

Przeczytaj Hbr 10,9-14. Jaka różnica została ukazana w tych wersetach między kapłanami służącymi w ziemskiej świątyni, a Jezusem pełniącym służbę w niebiańskiej świątyni?

Chrystus umarł na krzyżu, składając jedną doskonałą ofiarę za grzechy wszystkich ludzi. Jego kapłańska służba w niebiańskiej świątyni umożliwia nam uświęcenie. W miejscu najświętszym Jezus jest też naszym obrońcą na sądzie (zob. 1 J 2,1). „Chrystus, raz ofiarowany, aby zgładzić grzechy wielu, drugi raz ukaże się nie z powodu grzechu, lecz ku zbawieniu tym, którzy go oczekują” (Hbr 9,28). Dzięki Jego ofierze i wstawiennictwu problem grzechu zostaje rozwiązany. Gdy Jezus przyjdzie powtórnie, przyjdzie po tych, „którzy umiłowali przyjście jego” (2 Tm 4,8).

Przeczytaj Hbr 6,19-20. Dlaczego Jezus wzywa nas, byśmy podążali za Nim? Co odkrywamy, gdy za Nim idziemy?

„Pośrednictwo Chrystusa w imieniu człowieka w niebiańskiej świątyni stanowi istotę planu zbawienia, podobnie jak Jego śmierć na krzyżu. Przez swoją śmierć rozpoczął On dzieło, dla którego dokończenia wstąpił do nieba po swoim zmartwychwstaniu. Musimy przez wiarę wejść za zasłonę, »gdzie jako poprzednik wszedł za nas Jezus« (Hbr 6,20). Tam odbija się światło z krzyża Golgoty. Tam możemy zyskać jaśniejszy wgląd w tajemnice odkupienia. Zbawienie człowieka dokonało się kosztem nieskończonej ceny, jaką zapłaciło niebo; wielkość poniesionej ofiary jest równa wymaganiom złamanego prawa Bożego. Jezus otworzył drogę do tronu Ojca, a dzięki Jego pośrednictwu szczere pragnienie każdego, kto przychodzi do Niego w wierze, może zostać przedłożone Bogu⁷⁰».

Plan zbawienia jest kompletnym planem rozwiązania wielkiego konfliktu i uratowania ziemi z niewoli szatana. Jezus, żyjąc na świecie, objawił miłość Boga do ludzkości i mieszkańców wszechświata. Przez swą śmierć wypuklił bezmiar zła, jakim jest grzech, a jednocześnie zapewnił ratunek ludziom. Jego wstawiennictwo w niebiańskiej świątyni pozwala przyjąć dobrodziejstwa pojednania każdemu, kto akceptuje je przez wiarę.

Jak śmierć Chrystusa na krzyżu wiąże się z Jego wstawiennictwem w niebiańskiej świątyni i dlaczego sąd jest tak niezbędnym w planie zbawienia?

⁷⁰ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 296.

DO DALSZEGO STUDIUM

Zwróć uwagę, jak opisana została nasza rola w związku z dziełem, jakiego Jezus dokonuje dla nas na sądzie.

- „Jezus nie tłumaczy ich grzechów, ale wskazuje na ich skrucę i wiarę; ogłaszając przebaczenie, podnosi przed Ojcem i świętymi aniołami swoje poranione ręce i mówi:

— Znam ich po imieniu. Wypisałem ich na moich dłoniach. »Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony, sercem skruszonym i zgnębnym nie wzgardzisz, Boże« (Ps 51,19).

A do oskarżyciela swojego ludu mówi:

— »Niech cię zgromi Pan, szatanie, niech cię zgromi Pan, który obrał Jeruzalem!« (Za 3,2)⁷¹.

- „Fakt, że wybrany lud Boży został przedstawiony jako stojący przed obliczem Pana w brudnych szatach, powinien tych wszystkich, którzy wyznają Jego imię, skłaniać do pokory i głębokiego zbadania serc. Kto rzeczywiście oczyszcza swą duszę przez posłuszeństwo prawdzie, będzie miał o sobie skromne mniemanie. Im bardziej wpatruje się w nieskazitelny charakter Chrystusa, tym silniejsze będzie jego pragnienie przekształcenia się na Jego podobieństwo i tym mniej czystości i świętości będzie widział w samym sobie. Jednak w czasie, gdy powinniśmy poznawać nasz grzeszny stan, powinniśmy polegać na Chrystusie — naszej sprawiedliwości i naszym zbawieniu. Nie potrafimy nic odpowiedzieć na oskarżenia szatana przeciwko nam. Jedynie Chrystus jest w stanie skutecznie wstawić się za nami i jest zdolny uciszyć oskarżyciela argumentami opartymi nie na naszych, lecz na Jego zasługach⁷².

- „Żyjemy teraz w wielkim dniu pojednania. Gdy najwyższy kapłan w symbolicznej służbie dokonywał pojednania w imieniu Izraela, od wszystkich oczekiwano, że będą badać swoje serca, żałując z powodu grzechu i pokutując przed Panem — inaczej musieli być usunięci z ludu. Podobnie ci, których imiona miałyby pozostać w księdze życia, powinni teraz, w ciągu niewielu pozostałych dni czasu łaski, badać swoje serca przed Bogiem w żalu za grzech i prawdziwej skrusze⁷³.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jakie emocje budzi w nas świadomość, że Jezus, wstawiając się za nami przed Ojcem, unosi swoje przebite ręce? Dlaczego Jezus jest naszą jedyną nadzieją na sądzie?

2. Pojednanie to Boże dzieło zbawienia zgubionych grzeszników. Dlaczego fakt, iż żyjemy w wielkim dniu pojednania, jest dla nas dobrą nowiną?

3. *Jedynie Chrystus jest w stanie skutecznie wstawić się za nami i jest zdolny uciszyć oskarżyciela argumentami opartymi nie na naszych, lecz na Jego zasługach.* Jak możemy przyjąć na własność nadzieję wyrażoną w tych słowach?

⁷¹ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 294.

⁷² Tamż, *Ze skarbnicy świadectw*, t. 2, wyd. 2, Warszawa 2001, s. 124-125.

⁷³ Tamż, *Wielki bój*, s. 297.